

ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

1. ความเป็นมา

1.1 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เริ่มจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตั้งแต่ปี 2556 และดำเนินการอย่างต่อเนื่องบนหลักวิชาการผ่านโครงการศึกษาวิจัยในปี 2557-2558 โดยมีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นที่ปรึกษาโครงการ ตัวชี้วัดได้รับการพัฒนาและทดสอบในระดับพื้นที่จนมีความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมระดับหนึ่ง สามารถใช้วัดสถานะของการพัฒนาพื้นที่เชิงเปรียบเทียบได้และนำไปประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลประกอบการทบทวนแผนพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และเป็นข้อมูลชี้พื้นที่เป้าหมายให้กับส่วนราชการที่ภารกิจเกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในปี 2558 กลไกระดับนโยบายได้เห็นถึงความสำคัญของตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์ในวงกว้าง ดังนี้

1.1.1 **มติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ครั้งที่ 3/2558 เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2558** เห็นชอบให้ตัวชี้วัดเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ 2560 โดยจังหวัดและกลุ่มจังหวัดจะต้องนำข้อมูลตัวชี้วัดไปใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนฯ ให้มีความชัดเจนครอบคลุมมากขึ้น

1.1.2 **มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2558** รับทราบตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด 24 ตัวชี้วัดและตัวชี้วัดการพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัด 13 ตัวชี้วัด และเห็นชอบให้ส่วนราชการพิจารณาใช้ประโยชน์ตัวชี้วัดในการกำหนดแผนงานโครงการและงบประมาณลงสู่พื้นที่ เพื่อให้เกิดการบูรณาการขับเคลื่อนระหว่างจังหวัด กลุ่มจังหวัด และส่วนราชการ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา สศช. ได้ดำเนินการปรับปรุงฐานข้อมูลตัวชี้วัดให้มีความเป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการทบทวนปรับตัวชี้วัดให้มีความเหมาะสม บนเงื่อนไขว่าข้อมูลที่นำมาจัดทำตัวชี้วัดจะต้องมีการจัดเก็บครอบคลุมทุกพื้นที่จังหวัดและต่อเนื่องทุกปีหรือปีเว้นปีที่ผ่านมา สศช. ได้จัดทำเอกสารตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวม 4 ฉบับ ได้แก่ ฉบับสิงหาคม 2558 ฉบับสิงหาคม 2559 ฉบับธันวาคม 2561 และฉบับพฤษภาคม 2564 โดยฉบับล่าสุดได้เผยแพร่ผ่าน website สศช. ภายใต้หัวข้อ ก.บ.ภ.

2. ข้อเท็จจริง

2.1 เป้าหมายการพัฒนาระดับนานาชาติซึ่งจัดทำขึ้นโดยองค์การสหประชาชาติ ในปัจจุบัน ได้มุ่งสู่ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals : SDGs ที่ดำเนินการ ช่วงพ.ศ. 2558-2573 โดยเป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) ที่ดำเนินการช่วง พ.ศ. 2543-2558 ที่พบว่าหลายเป้าหมายยังไม่บรรลุ ขณะที่ความท้าทายใหม่ ๆ ของโลกเพิ่มความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะ ปัญหาและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มขึ้นของประชากรส่งผลต่อ

ทรัพยากรธรรมชาติและอาหาร และความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองที่รุนแรง ขึ้นทั้งในระดับระหว่างประเทศและภายในประเทศ

2.2 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย 17 เป้าหมาย (SDG Goals) 169 เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกื้อหนุนกัน และกำหนดให้มี 247 ตัวชี้วัดเพื่อใช้ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5P) ได้แก่ (1) การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับการจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (2) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ (3) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป (4) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก และ (5) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนา ทั้งนี้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย การจัดการความยากจน ขจัดความหิวโหย การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี การศึกษาที่มีคุณภาพ ความเท่าเทียมทางเพศ น้ำสะอาดและสุขาภิบาล พลังงานสะอาดและจ่ายได้ งานที่มีคุณค่าและเศรษฐกิจที่เติบโต อุตสาหกรรม-นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ลดความเหลื่อมล้ำ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน การผลิตและการบริโภคที่รับผิดชอบ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นิเวศทางทะเลและมหาสมุทร ระบบนิเวศบนบก สันติและสถาบันเข้มแข็ง ความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งประเทศไทยในฐานะสมาชิกขององค์การสหประชาชาติได้รับเป้าหมายการพัฒนาดังกล่าวมาดำเนินการทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่

ภาพที่ 1 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.3 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2559 เห็นชอบให้กระทรวงมหาดไทย (มท.) มีกลไกการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2563 รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ 1/2562 เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2562 โดยที่ประชุมเห็นชอบหลักการร่างแผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) สำหรับประเทศไทย และเห็นชอบในหลักการให้มีการจัดกลุ่มจังหวัด 4 ระดับ จำแนกตามศักยภาพ ได้แก่ **กลุ่มที่ 1** เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มี

ความเหลื่อมล้ำสูง ยังขาดความพร้อม ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเร่งด่วน **กลุ่มที่ 2** เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพ แต่ยังมีข้อจำกัดที่จะพัฒนา **กลุ่มที่ 3** เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพและพร้อมที่จะพัฒนา และ**กลุ่มที่ 4** เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเข้มแข็ง ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ สศช. ร่วมกับ มท. คัดเลือกจังหวัดนำร่องในพื้นที่ 6 ภาค และกระจายตัวตามกลุ่มจังหวัด 4 ระดับ เพื่อทดลองจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

3. การทบทวนและปรับปรุงตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

3.1 สศช. ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่เป็นเครื่องมือบ่งชี้สถานะการพัฒนาของพื้นที่เชิงเปรียบเทียบ และเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาพื้นที่ รวมทั้งสามารถสนับสนุนการผลักดันเป้าหมายและตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ของประเทศ จึงดำเนินการทบทวนปรับปรุงให้ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดมีความสอดคล้องเชื่อมโยงเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับตัวชี้วัดระดับนานาชาติเพื่อมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ รวมถึงการนำตัวชี้วัดมาตรฐานสากลตัวอื่นมารวมด้วย เช่น ดัชนีวัดความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI) ซึ่งโดยรวมแล้วจะเป็นประโยชน์แก่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาสถานะการพัฒนาและตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ได้ชัดเจนขึ้น และเห็นประเด็นที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อนที่จะต้องวางแผนพัฒนาศักยภาพหรือปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3.2 การจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด มีสาระสำคัญการดำเนินงานดังนี้

3.2.1 จัดกลุ่มข้อมูลตัวชี้วัดตามกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 5 มิติ (5P) ได้แก่ มิติการพัฒนาคน (People) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet) มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) มิติสันติภาพและยุติธรรม (Peace) และมิติความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership)

3.2.2 นำแนวคิด New Fixed Goalpost Method ที่พัฒนาขึ้นโดย UNDP มาใช้ในการกำหนดค่าสูงสุด-ค่าต่ำสุดของตัวชี้วัด เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัด และระหว่างปีได้ (ซึ่งเป็นวิธีการคำนวณมาตรฐานเดียวกับ HAI) และยังคงใช้วิธีการ Normalization ในการคำนวณค่าคะแนนตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัด เพื่อปรับค่าฐานข้อมูลที่แตกต่างกันให้เปรียบเทียบกันได้ และนำมารวมกันเพื่อคำนวณค่าดัชนีผสม (Composite Index)

3.2.3 ข้อมูลที่นำมาจัดทำตัวชี้วัดจะต้องมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง ทุกปีหรือปีเว้นปี จัดเก็บครอบคลุมทุกจังหวัดบนพื้นฐานหลักการทางสถิติเดียวกัน

3.2.4 การนำเสนอข้อมูล จะมี 5 ลักษณะ คือ

(1) แผนที่ เป็นการแสดงค่าดัชนีผสม (Composite Index) รายจังหวัดที่จัดกลุ่มตามข้อ 2.3 สะท้อนกลุ่มของพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพการพัฒนาแตกต่างกัน โดยนำเสนอเป็นดัชนีรวม และดัชนีรายมิติ

(2) แผนภูมิแท่ง (Bar Chart) ในแต่ละตัวชี้วัด เรียงลำดับรายจังหวัดจากมากไปน้อย แสดงตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดเชิงเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศและจังหวัดอื่นในแต่ละตัวชี้วัด

- (3) แผนภูมิแท่ง (Bar Chart) ของทุกตัวชี้วัดในแต่ละจังหวัด แสดงระดับการพัฒนาของแต่ละตัวชี้วัดเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศ และเปรียบเทียบระหว่างปี 2558-2562
- (4) แผนภูมิใยแมงมุม (Radar Chart) รายจังหวัด แสดงค่าดัชนีผสม (Composite Index) เปรียบกับค่ากลางของประเทศในดัชนีรวมและดัชนีรายมิติ สะท้อนศักยภาพของจังหวัดว่ามีสถานการณ์พัฒนามากกว่าหรือน้อยกว่าค่ากลางของประเทศ
- (5) ตารางข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด (Common Indicators) แสดงตัวชี้วัดใน 5 มิติ การพัฒนา จำนวน 32 ตัวชี้วัด เปรียบเทียบข้อมูลค่ากลางของประเทศกับข้อมูลจังหวัด ตั้งแต่ปี 2558-2562

3.2.5 ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด (Common Indicators) ชุดใหม่ ประกอบด้วย ตัวชี้วัดในแต่ละมิติดังนี้

- (1) มิติการพัฒนาคน (People)
 - (1.1) ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (ร้อยละ)
 - (1.2) ร้อยละของทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละทารกเกิดมีชีพ)
 - (1.3) ร้อยละของประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยใน (ร้อยละ)
 - (1.4) อัตราส่วนประชากรต่อแพทย์ (คน/แพทย์)
 - (1.5) อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (ร้อยละ)
 - (1.6) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทย อายุ 15-39 ปี (ปี)
 - (1.7) ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net มัธยมศึกษาตอนปลาย (คะแนน)
- (2) มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity)
 - (2.1) อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด (ร้อยละ)
 - (2.2) อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ร้อยละ)
 - (2.3) อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)
 - (2.4) อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (เท่า)
 - (2.5) ผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)
 - (2.6) สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (kw-ชั่วโมง/คน)
 - (2.7) สัดส่วนปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรมต่อ GPP ภาคอุตสาหกรรม (ลิตร/ล้านบาท)
 - (2.8) ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน (ร้อยละ)
 - (2.9) ร้อยละของครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง (ร้อยละ)
 - (2.10) ร้อยละของหมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (ร้อยละ)
 - (2.11) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้
- (3) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet)
 - (3.1) อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด (ร้อยละ)
 - (3.2) สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ร้อยละ)
 - (3.3) ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา (ร้อยละ)

- (3.4) ร้อยละของประชากรที่ประสบอุทกภัย (ร้อยละ)
- (3.5) ร้อยละของประชากรที่ประสบภัยแล้ง (ร้อยละ)
- (4) มิติสันติภาพและยุติธรรม (Peace)
 - (4.1) การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (ต่อแสนคน)
 - (4.2) จำนวนของประชากรในเรือนจำ (ต่อแสนคน)
 - (4.3) จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ต่อแสนคน)
 - (4.4) อัตราการฆ่าตัวตาย (ต่อแสนคน)
 - (4.5) จำนวนผู้ถูกกักขังที่รอการพิพากษาในสัดส่วนของประชากรในเรือนจำ (ร้อยละ)
- (5) มิติความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership)
 - (5.1) ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)
 - (5.2) ร้อยละของภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (ร้อยละ)
 - (5.3) ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด (ร้อยละ)
 - (5.4) สัดส่วนองค์กรชุมชนต่อประชากรแสนคน (แห่ง/แสนคน)

3.2.6 วิธีการคำนวณดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัด ในแต่ละตัวชี้วัดจะใช้สูตรคำนวณค่าคะแนนตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัด ดังนี้

- (1) ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล ใช้สูตร

$$\text{คะแนนตัวชี้วัด} = \frac{\text{ค่าตัวชี้วัด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}$$

- (2) ตัวชี้วัดที่มีการผกผันข้อมูล ใช้สูตร

$$\text{คะแนนตัวชี้วัด} = 1 - \left[\frac{\text{ค่าตัวชี้วัด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}} \right]$$

- (3) ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดกำหนดจากค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของข้อมูลในช่วง ปี 2558 - 2562 เพื่อให้ค่าดัชนีสามารถเปรียบเทียบระหว่างเวลาและจังหวัดได้

- (4) ค่าเฉลี่ยของดัชนีรวมและดัชนีย่อยในแต่ละมิติ การคำนวณดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัด ไม่มีการถ่วงน้ำหนักทั้งในระดับดัชนีย่อยและดัชนีรวม เพราะเป็นการยากที่จะระบุว่ามีมิติใดมีระดับความสำคัญมากกว่ามิติอื่น ในการคำนวณดัชนีย่อยใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) จากข้อมูลตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ส่วนการคำนวณดัชนีรวมใช้การหาค่าเฉลี่ยแบบเรขาคณิต (Geometric Mean) จากดัชนีย่อยทั้ง 5 ด้าน

- (5) สูตรคำนวณ ค่าคะแนนดัชนีย่อย (แต่ละมิติ 5 ด้าน)

$$= \frac{(\text{ค่าคะแนนตัวชี้วัดที่ } 1 + \text{ค่าคะแนนตัวชี้วัดที่ } 2 + \dots + \text{ค่าคะแนนตัวชี้วัดที่ } n)}{n}$$

เมื่อ n คือจำนวนตัวชี้วัดในแต่ละมิติย่อย

(6) สูตรคำนวณ ค่าคะแนนดัชนีรวม = ค่าเฉลี่ยเรขาคณิตของค่าคะแนนดัชนีย่อย 5 ด้าน

$$= \sqrt[5]{\text{ค่าคะแนนดัชนีย่อย1} * \text{ค่าคะแนนดัชนีย่อย2} * \dots * \text{ค่าคะแนนดัชนีย่อย 5}}$$

(7) ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัด เป็นข้อมูลตัวชี้วัด 32 ตัว ระดับจังหวัด 76 จังหวัด ใช้ข้อมูลในช่วง ปี 2558 -2562 โดยรายชื่อตัวชี้วัด ปีที่นำข้อมูลมาใช้ในการคำนวณ และค่าสูงสุด-ค่าต่ำสุด มีรายละเอียดดังนี้

ดัชนีย่อย	ตัวชี้วัด	ปีที่น่าข้อมูลมาใช้คำนวณ	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ช่วงข้อมูล
มิติการพัฒนาคคน	1. ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	49.13	0.00	49.13
	2. ร้อยละของทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละทารกเกิดมีชีพ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560	22.88	6.80	16.08
	3. ร้อยละของประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยใน (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561	15.51	5.97	9.54
	4. อัตราส่วนประชากรต่อแพทย์ (คน/แพทย์)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	6,277	796	5,481
	5. อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	112.90	44.47	68.43
	6. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ 15-59 ปี (ปี)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	11.50	6.46	5.04
	7. ค่าเฉลี่ยคะแนน o-net มัธยมศึกษาตอนปลาย (คะแนน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	39.60	26.50	13.10
มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง	8. อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2560 ปี 2562	35.81	-16.33	52.14
	9. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	23.02	-18.30	41.31
	10. อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	6.00	0.07	5.93
	11. อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (เท่า)	ปี 2558 ปี 2560 ปี 2562	13.84	0.44	13.40
	12. ผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	973,192	55,326	917,867
	13. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (kw-h/คน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	1,893.85	183.01	1,710.84
	14. สัดส่วนปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรมต่อ GDP ภาคอุตสาหกรรม (ลิตร/ล้านบาท)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	4,454.69	0.00	4,454.69
	15. ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	88.73	10.64	78.09

ดัชนีย่อย	ตัวชี้วัด	ปีที่น่าข้อมูลมาใช้คำนวณ	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ช่วงข้อมูล
	16. ร้อยละของครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561	97.40	28.20	69.20
	17. ร้อยละของหมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2560	100.00	18.86	81.14
	18. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้	ปี 2558 ปี 2560 ปี 2562	0.743	0.255	0.489
มิติสิ่งแวดล้อม	19. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	549.51	-13.65	563.17
	20. สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	90.91	0.45	90.46
	21. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561	55.54	1.43	54.11
	22. ร้อยละของประชากรที่ประสบอุทกภัย (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561	77.27	0.00	77.27
	23. ร้อยละของประชากรที่ประสบภัยแล้ง (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561	96.55	0.00	96.55
มิติสันติภาพและความยุติธรรม	24. การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (ต่อแสนคน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	282.46	21.55	260.91
	25. จำนวนของประชากรในเรือนจำ (ต่อแสนคน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	1,517.33	164.71	1,352.62
	26. จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ต่อแสนคน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	1,144.52	41.19	1,103.33
	27. อัตราการฆ่าตัวตาย (ต่อแสนคน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	19.76	0.62	19.14
	28. จำนวนผู้ถูกกักขังที่รอการพิพากษาในสัดส่วนของประชากรในเรือนจำ (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	65.93	4.52	61.41
มิติความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา	29. ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	85.09	20.22	64.87
	30. ร้อยละภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	41.19	6.11	35.08
	31. ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	100.00	36.94	63.06
	32. สัดส่วนองค์กรชุมชนต่อประชากรแสนคน (แห่ง/แสนคน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561	441.70	0.00	441.70

- (8) การประมาณค่าข้อมูลที่สูญหาย (Missing Data Interpolation) สำหรับตัวชี้วัดที่ข้อมูลไม่ครบทั้ง 5 ปี จำเป็นต้องประมาณค่าข้อมูลสูญหาย ด้วยโปรแกรม Microsoft Excel โดยนำตัวชี้วัดที่มีข้อมูลมาวาดกราฟ แล้วคำนวณหาสมการของเส้นแนวโน้มแบบเส้นตรง (Linear Trendline Equation) ของแต่ละจังหวัด จากนั้นแทนค่าด้วยปีที่ข้อมูลสูญหาย จะได้ค่าประมาณของตัวชี้วัดของจังหวัดในปีนั้น ๆ
- (9) การจัดกลุ่มพื้นที่จังหวัดตามดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนกลุ่มของพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพการพัฒนาแตกต่างกัน ดำเนินการโดยใช้ ค่ากลางของประเทศ ซึ่งได้จากการคำนวณค่า มัธยฐาน (Median) ของดัชนีผสม (Composite Index) ค่าดัชนีรวมหรือดัชนีย่อยในแต่ละมิติ ปี 2562 จากนั้นคำนวณค่าที่น้อยกว่าค่ากลางของประเทศ ร้อยละ 10 และ ร้อยละ 20 เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่มพื้นที่จังหวัด โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้
- กลุ่มที่ 1** เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเหลื่อมล้ำสูง ยังขาดความพร้อมและต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเร่งด่วน ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสม ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ มากกว่าร้อยละ 20
- กลุ่มที่ 2** เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพ แต่ยังมีข้อจำกัดที่จะพัฒนา ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสม ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ระหว่างร้อยละ 10 ถึง ร้อยละ 20
- กลุ่มที่ 3** เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพและพร้อมที่จะพัฒนา ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสม ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ไม่เกินร้อยละ 10
- กลุ่มที่ 4** เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเข้มแข็งและพร้อมขยายผลไปภายนอก ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสม สูงกว่าค่ากลางของประเทศ

3.3 สำหรับตัวชี้วัดการพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัด สศช. ได้ทบทวนและยังคงแบ่งประเด็นการพัฒนาออกเป็น 2 มิติ ได้แก่ด้านเศรษฐกิจ (Growth & Competitiveness) และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (Inclusive & Green Growth) แต่ปรับการกำหนดค่าสูงสุด-ค่าต่ำสุดของตัวชี้วัดตามแนวคิด New Fixed Goalpost Method ของ UNDP มีการคำนวณและการนำเสนอเช่นเดียวกับตัวชี้วัดระดับจังหวัด

3.3.1 ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัด ชุดใหม่ ประกอบด้วย ตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

- (1) มิติด้านเศรษฐกิจ (Growth & Competitiveness)
 - (1.1) อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)
 - (1.2) อัตราการขยายตัวภาคเกษตร (ร้อยละ)
 - (1.3) อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม (ร้อยละ)
 - (1.4) อัตราการขยายตัวภาคบริการ (ร้อยละ)
 - (1.5) มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (บาท/คน)
 - (1.6) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้กลุ่มจังหวัด
 - (1.7) ผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)
 - (1.8) อัตราการขยายตัวผลิตภาพแรงงาน (ร้อยละ)
 - (1.9) อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)

- (1.10) รายได้การท่องเที่ยว (ล้านบาท)
- (1.11) อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว (ร้อยละ)
- (2) มิติด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (Inclusive & Green Growth)
 - (2.1) ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (ร้อยละ)
 - (2.2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทย อายุ 15-59 ปี (ปี)
 - (2.3) ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)
 - (2.4) ปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัด (พันตัน)

3.3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณดัชนีการพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัด เป็นข้อมูลตัวชี้วัด 15 ตัว ระดับกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัด ใช้ข้อมูลในช่วง ปี 2558 -2562 โดยรายชื่อตัวชี้วัด ปีที่นำข้อมูลมาใช้ในการคำนวณ และค่าสูงสุด-ค่าต่ำสุด มีรายละเอียดดังนี้

ดัชนีย่อย	ตัวชี้วัด	ปีที่นำข้อมูลมาใช้คำนวณ	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ช่วงข้อมูล
มิติเศรษฐกิจ	1. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	18.22	-10.39	28.61
	2. อัตราการขยายตัวภาคเกษตร (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	28.28	-25.26	53.55
	3. อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	25.04	-17.29	42.33
	4. อัตราการขยายตัวภาคบริการ (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	13.06	0.62	13.68
	5. มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (บาท/คน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	671,111	59,042	612,069
	6. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้กลุ่มจังหวัด	ปี 2558 ปี 2560 ปี 2562	0.490	0.340	0.150
	7. ผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	681,138	66,378	614,760
	8. อัตราการขยายตัวผลิตภาพแรงงาน (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	19.27	-7.54	26.82
	9. อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	3.14	0.33	2.81
	10. รายได้การท่องเที่ยว (ล้านบาท)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	639,428	5,985	633,443
	11. อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	44.99	-5.49	50.48
มิติสังคมและสิ่งแวดล้อม	12. ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	32.77	0.41	32.36
	13. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทย อายุ 15-59 ปี (ปี)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	10.68	8.08	2.59

ดัชนีย่อย	ตัวชี้วัด	ปีที่น่าข้อมูลมาใช้คำนวณ	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ช่วงข้อมูล
	14. ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	78.70	26.01	52.68
	15. ปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัด (พันตัน)	ปี 2558 ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562	2,594.77	697.15	1,897.55

3.4 จังหวัด กลุ่มจังหวัด และส่วนราชการ สามารถใช้ตัวชี้วัดชุดใหม่นี้เป็นเครื่องมือบ่งชี้สถานการณ์พัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเชิงเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ และชี้พื้นที่เป้าหมายการพัฒนาในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวข้องให้กับส่วนราชการที่มีภารกิจโดยตรง สามารถนำไปกำหนดแผนงานโครงการได้อย่างชัดเจน จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และใช้ในการกำหนดค่าเป้าหมายของการปฏิบัติงานของส่วนราชการในภูมิภาคภายใต้กำกับของจังหวัดได้ โดย สศช. จะเผยแพร่ผ่าน Website สศช. ภายใต้หัวข้อ ก.บ.ภ. เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566-2570 และให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

3.5 อย่างไรก็ตาม ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดยังคงมีข้อจำกัดบางประการที่ต้องคำนึงถึง โดยเฉพาะ (1) ข้อมูลและตัวชี้วัดที่นำเสนอ อาจไม่ใช่ตัวแทนทั้งหมดของมิติการพัฒนานั้นๆ หากเป็นตัวชี้วัดที่มีข้อมูลจัดเก็บครบทุกจังหวัดและต่อเนื่องทุกปีหรือปีเว้นปี ดังนั้น การจัดเก็บข้อมูลที่สะท้อนมิติการพัฒนานั้นๆ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ครอบคลุมต่อไป (2) ตัวชี้วัดบางตัวที่มีการจัดเก็บข้อมูลปีเว้นปี หรือรายงานข้อมูลล่าช้าทำให้ในปีที่ไม่มีข้อมูล จำเป็นต้องใช้วิธีการประมาณค่าข้อมูลที่สูญหาย (Missing Data Interpolation) ค่าที่ได้จึงไม่ใช่ข้อมูลที่แท้จริง (3) วิธีการจัดกลุ่มของจังหวัดโดยใช้แนวคิดการคำนวณร้อยละเพื่อจัดกลุ่มของจังหวัดที่ห่างจากค่ากลางของประเทศ น้อยกว่าร้อยละ 10 ร้อยละ 10-20 และมากกว่าร้อยละ 20 เป็นการจัดกลุ่มตามสถานะการพัฒนาของพื้นที่ แต่แนวคิดการจัดกลุ่มจังหวัดแบบนี้จะใช้อย่างมีประสิทธิภาพหรือใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้นเมื่อสามารถจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดที่สะท้อนการพัฒนามิตินั้นๆ ได้อย่างแท้จริง (4) การจัดเก็บข้อมูลที่ครอบคลุมทุกจังหวัด เป็นภารกิจของหน่วยงานส่วนกลางที่จะมีวิธีการรวบรวมและปรับค่าตามหลักสถิติ ซึ่งอาจไม่ใช่ข้อมูลชุดเดียวกับที่จังหวัดจัดเก็บเอง อย่างไรก็ตาม หน่วยงานส่วนกลางได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลของทุกจังหวัดอยู่บนค่ามาตรฐานเดียวกัน จึงสามารถนำมาคำนวณเชิงเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ได้ (5) ระยะเวลาการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลอย่างเป็นทางการของส่วนราชการที่นำมาจัดทำตัวชี้วัด ยังคงมีความล่าช้าประมาณ 6 เดือน - 1 ปี ทำให้ข้อมูลตัวชี้วัดที่คำนวณได้เป็นการสะท้อนสถานะการพัฒนาของพื้นที่และแนวโน้มที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของข้อมูลดังกล่าว